

Význam závěrů XV. sjezdu KSČ pro další posílení obranyschopnosti ČSSR

XV. sjezd KSČ se stal v životě KSČ, pracujícího lidu i všech příslušníků ČSLA významnou událostí. Dokumenty sjezdu, především pak Zpráva ÚV KSČ a Směrnice pro hospodářský a sociální rozvoj ČSSR v letech 1976–1980, obsahují hlubokou marxisticko-leninskou analýzu činnosti strany a lidu ve všech oblastech společenského života a vytyčují program budování rozvinuté socialistické společnosti. Jsou prochnuty idejemi proletářského a socialistického internacionalismu a socialistického vlastenectví, které tvoří osu politické, ekonomické a ideologické spolupráce zemí socialistického společenství, mezinárodního revolučního dělnického hnutí, komunistických a dělnických stran i mírumilovných sil ve světě v boji za socialismus a mír.

Dokumenty XV. sjezdu současně věnují velkou pozornost otázkám míru a války v soudobých podmínkách a problémům obranyschopnosti ČSSR. Potvrdily správnost vojenské politiky, kterou se řídila KSČ v posledních letech.

Vojenská politika KSČ a vlády ČSSR je všestranně spjata se všemi základními oblastmi života společnosti. Je plně podřízena celkové politice, které slouží specifickými prostředky. Jejím základním cílem

a smyslem je vytvářet podmínky pro úspěšnou mírovou výstavbu socialismu v ČSSR a zabezpečovat obranu tohoto úsilí a dosažených výsledků. Vychází z leninského principu dialektické jednoty budování a obrany socialistické vlasti. Tento princip vojenské výstavby je podmíněn skutečností, že obrana socialistického státu je nezbytnou podmínkou existence socialismu. Každý úspěch v mírové výstavbě vytváří současně předpoklady pro obranu země a přispívá k zabezpečování míru ve světě.

Realizaci tohoto principu výstižně charakterizoval na XV. sjezdu KSČ ministr národní obrany, když řekl: „... V politice Komunistické strany Československa se nerozlučně spojuje pevná vůle žít v míru s neustálou připraveností bránit výsledky socialistické výstavby. Československá lidová armáda tím, že střeží práci našeho lidu, přispívá k upevnění míru...“.

Současný dynamický rozvoj československé ekonomiky na jedné straně rozšiřuje materiálně technickou základnu rozvinuté socialistické společnosti. Současně však, vzhledem k současnému stavu mezinárodní situace, vytváří předpoklady dalšího upevňování obranyschopnosti ČSSR na novém, vyšším stupni.

6. pětiletý plán, jehož hlavními rysy jsou efektivnost a kvalita, je další významnou etapou vytváření materiálně technické

základny rozvinutého socialismu, zdokonalování společenských vztahů a formování nového socialistického člověka i rozvoje

je nového způsobu života. S. Husák ve Zprávě ÚV KSČ zdůraznil, že jeho základním cílem je: "... zajistit v souladu s prohlubováním socialistického způsobu života uspokojování rostoucích hmotných a duchovních potřeb obyvatelstva a další upevňování jeho životních a sociálních jistot na základě vysoké efektivity, společenské výroby a kvality veškeré práce..."

Současně je 6. pětiletý plán orientován i na to, aby bezpečnost země a mírová práce československého lidu byly spolehlivě chráněny. Jeho typickým rysem je jednota úkolů mírového rozvoje a upevňování obranné síly státu, což plně odpovídá složitosti a rozpornosti mezinárodní situace, v níž se realizuje budování rozvinutého socialismu v naší zemi.

Vojenskou sílu země tvoří ekonomický, morální a politický a vojenský potenciál. 6. pětiletý plán vytváří příznivé podmínky, aby vojenská síla země měla ve všech těchto oblastech vzestupnou úroveň.

V současných podmínkách, kdy armády se stávají stále masovějšími, kdy intenzivně využívají výsledků vědeckotechnického pokroku, kdy jejich materiálně technické vybavení kvalitativně i kvantitativně narůstá a je stále nákladnější, je stále bezprostřednější jejich závislost na ekonomickém potenciálu.

Pro zvyšování ekonomického potenciálu má rozhodující význam průmysl, neboť tempo jeho rozvoje zabezpečuje a podmiňuje rozvoj celého národního hospodářství, růst životní úrovně obyvatelstva i upevňování obranyschopnosti státu. Na jeho úrovni závisí, bude-li armáda vyzbrojena dostatečným počtem bojové techniky a moderními zbraněmi.

Rozhodující význam pro zabezpečování ČSLA moderní výzbrojí a bojovou technikou má strojírenství. Podle Směrnice se strojírenská výroba do r. 1980 zvýší zhruba o 43–54 %. Hlavní pozornost bude věnována především těžkému strojírenství, jemuž patří nejdůležitější úloha ve zvyšování technické úrovně a zlepšování kvality všech oblastí materiální výroby. Zrychlený rozvoj strojírenství přispěje k růstu obranné moci země, neboť vytváří nové možnosti pro využití nejnovějších vědeckotechnických poznatků k posílení obranyschopnosti země.

Strojírenství v 6. pětiletém plánu přizpůsobí svou strukturu a proporce výroby novým potřebám, podstatně zvýší technickoekonomickou úroveň vyráběných strojů a zařízení na základě soudobé vědy a techniky a vyřeší vleký problém nedostatku náhradních dílů, opravárenských kapacit a servisu.

Ve všeobecném strojírenství dojde k více než dvojnásobnému růstu výroby u polovodičů slaboproudé techniky, provozní, měřicí, regulační a řídicí techniky, hydraulických prvků a agregátů, vybraných tvářecích strojů, obráběcích strojů, stavebních a silničních strojů. Bez rozvoje těchto moderních oblastí není možné vyzbrojit soudobé armády zabezpečit.

Při upevňování ekonomického potenciálu má velký význam též rozvoj chemického průmyslu. Směrnice stanoví zvýšit v chemickém, gumárenském a celulózopapírenském průmyslu do r. 1980 výrobu o 36–39 %. Hlavní surovinovou základnou se má stát sovětská ropa a domácí dřevní hmota. V roce 1980 má být zpracováno 20–21 milionů tun ropy.

Ropa má pro upevňování vojenské moci země nebývalou úlohu, neboť vysoká motorizace armád vyžaduje stále rozsáhlejší zásobování pohonnými hmotami. O to více musíme hodnotit bratrskou pomoc SSSR při zabezpečování ČSSR touto cennou surovinou.

Kromě zabezpečení potřeb státu a ČSLA pohonnými hmotami a palivy zabezpečuje chemický průmysl obranyschopnost státu i ČSLA širokou paletou výrobků, jako jsou např. pneumatiky, umělé hmoty, prostředky protichemické ochrany vojsk i obyvatelstva, léčiva, trhaviny apod.

Významnou úlohu při upevňování ekonomického potenciálu mají i další odvětví a také zemědělská výroba. Toto odvětví je velmi důležité, neboť zásobuje obyvatelstvo a armádu potravinami a lehký a potravinářský průmysl surovinami. Ze zemědělských surovin se vyrábí různý vojenský materiál. Podle údajů sovětského tisku bylo např. v letech Velké vlastenecké války bojujícím vojskům Sovětské armády odesláno na frontu okolo 40 milionů tun potravin a krmiv. V soudobé válce budou požadavky na zásobování vojsk potravinami neustále růst. Proto zvýšení celkové zemědělské výroby v 6. pětiletém plánu, oproti 5. pětiletému plánu, o 14–15 % a dosažení soběstačnosti ve výrobě zrnin a jiných zemědělských produktů významně přispěje ke zvýšení obranyschopnosti ČSSR.

Velmi významnou úlohu při upevňování obranyschopnosti země má všestranný rozvoj dopravy a spojů. V době míru má kvalita a plynulost dopravy rozhodující podíl na rytmickém chodu všech odvětví hospodářství. Ve válce vyžadují ohromná kvanta denního přísunu veškerého materiálu pro frontu i teritorium dokonale pracující dopravu.

Řízení soudobých operací vyžaduje neseňhávající spojení v celém teritoriu koa-

lice. I v tomto směru vytváří 6. pětiletý plán pro obranu vlastní příznivé podmínky.

Při posuzování ekonomického potenciálu ve vztahu k obraně socialistické vlasti musíme mít stále na paměti, že výsledek války bude závislý především na technice a materiálu, které jsou vyrobeny již v míru. Nejde přitom jen o nahromadění zásob, ale o vytvoření převahy v technickém rozvoji a v národním hospodářství jako celku, neboť možnost udržování vysokého stavu materiální připravenosti na válku v době míru je přímo závislá na ekonomických možnostech státu (koalice), tj. na stavu národního hospodářství.

Z těchto zákonitostí vyplývá hlavní linie přípravy národního hospodářství: udržovat neustálou připravenost na válku, maximálně rozvíjet technickou dokonalost bojové a dopravní techniky, mít stále optimální zásoby techniky a materiálu a vytvořit materiální převahu nad protivníkem, která je jedním z rozhodujících předpokladů úspěšného vedení války. V jaderné válce musí být morální a politická převaha socialistických států nad protivníkem vždy opřena o převahu v materiálu a technice. Převaha ovšem nemůže být založena jen na kvantitě, ale především na kvalitě válečné techniky a materiálu. Udržovat materiálně technickou převahu nad protivníkem tedy znamená vyvíjet a vyrábět stále dokonalejší bojovou techniku a zbraně i systémy obrany proti nim.

Pro upevňování obranných schopností země má dále velký význam rozvoj morálně politického potenciálu ČSSR. Myslíme tím schopnost země, jejího lidu a ozbrojených sil vydržet a překonat všechny útrapy a obtíže války, dovést ji až k úplnému vítězství. Zároveň je to schopnost státu organizovat materiální a politické zabezpečení k podpoře stálého vysokého morálního stavu armády a lidu.

K dosažení vysokého morálně politického potenciálu napomáhá celý komplex sociálně politických úkolů, jako např. další zdokonalování sociálně třídních a národních vztahů, rozvoj politického systému společnosti, zlepšení komunistické výchovy apod.

Všestranný rozvoj socialistické společnosti po XIV. sjezdu KSČ, především sbližování dělnické třídy, družstevního rolnictva a inteligence, úspěšné překonávání rozdílu mezi městem a vesnicí, růst kvalifikace, angažovanosti a pracovní iniciativy lidí a prohlubování morálně politické jednoty našeho lidu, přispěly k dalšímu upevnění morálně politického potenciálu ČSSR.

ČSLA je nedílnou součástí našeho státu. Proto procesy, které probíhají v životě společnosti, mají přímý vliv na morálně

politický stav vojsk ČSLA. Proto sociálně politická a ideová jednotnost společnosti vytváří podmínky pro další upevňování vnitřní jednoty armády a lidu.

Významné místo přitom má ideologická práce. Je třeba dosáhnout, aby se každému příslušníkovi ČSLA... „vědecký světový názor stal vlastní, aby mu umožňoval rozumět tendencím společenského vývoje, událostem doby a na základě hlubokého vnitřního přesvědčení se účinně podílet na historickém díle výstavby socialismu...“. Předním úkolem ideologické práce je soustavná výchova vojáků k socialistickému vlastenectví, proletářskému internacionálnímu a k nenávisti k třídnímu nepříteli, k uvědomělému, socialistickému plnění pracovních úkolů, k socialistické morálce a k překonávání maloměstských přetřtů a k boji proti všem vlivům ideologické diverze nepřítelů.

Výraznou pozornost věnoval XV. sjezd problémům výchovy mládeže. Uložil „... dít, aby z mladých lidí vyrostli uvědomělí, odborně zdatní občané socialistické vlasti“. V této souvislosti připomínáme i slova uznání na adresu ČSLA ve zprávě o činnosti na XV. sjezdu: „... služba v naší armádě je školou, v níž se mladí lidé fyzicky a charakterově zakalují a politicky vyzrávají, učí se odvaze, disciplinovanosti, organizovanosti, kolektivismu a získávají zkušenosti potřebné pro další život“. Tato slova uznání nás zavazují k další intenzivní a cílevědomé výchovné práci. Ministr národní obrany ČSSR ve svém vystoupení na XV. sjezdu KSČ za všechny vojáky slíbil, že „... učiníme vše pro to, aby naši vojáci byli nadále politicky pevní, disciplinovaní, hluboce oddáni politice naší strany, aby byli uvědomělými a všestranně připravenými budovateli a obránci socialistické vlasti“.

Vojský potenciál je schopnost státu mít zcela soudobé ozbrojené síly, vybavené a zabezpečené vším potřebným pro úspěšné vedení raketové jaderné války i války vedené klasickými zbraněmi a schopné zvítězit nad silným nepřítelem.

Upevnění vojského potenciálu věnuje ÚV KSČ a vláda ČSSR stálou pozornost. Zpráva ÚV KSČ o tom říká: „... Předsednictvo ÚV KSČ se často zabývalo otázkami ČSLA, zkvalitňováním a prací jejího velitelského sboru, politickou a bojovou přípravou vojsk. Dbalo, aby naše armáda měla vše, co potřebuje k zajištění hranic, aby se rozvíjela jako moderní armáda, osvojovala si soudobou vojenskou techniku a zvládla vojenské mistrovství. Aby upevňovala své svazky se Sovětskou armádou a armádami bratrských zemí Varšavské smlouvy...“.

V důsledku péče ÚV KSČ a vlády ČSSR se ČSLA rozvíjela po všech stránkách jako armáda, která je plně schopná bránit svou vlast v jaderné i konvenční válce. Hlavními činiteli připravenosti ČSLA jsou, jak zdůraznil ministr národní obrany na XV. sjezdu, "... účinné zbraně a technika, bojové mistrovství vojsk, jejich ideové přesvědčení a oddanost straně a lidu..."

Rozvoj materiálně technické základny, vytyčený na XV. sjezdu KSČ umožňuje, aby ČSLA, v souladu s požadavky vědeckotechnického pokroku ve vojenství, řešila organizační strukturu vojsk, zaváděla nové zbraňové systémy a harmonicky rozvíjela všechny druhy vojsk, speciálních vojsk a služeb. Umožňuje zavádět do ČSLA nejmódnější automatizované systémy pro uvědomování vojsk, velení a řízení bojové činnosti, pro společné a utajené spojení, pro urychlení manipulace materiálem všeho druhu, radiotechniku, výpočetní techniku apod.

U zbraňových systémů umožňuje dosažení několikanásobného zvýšení účinnosti pevné síly (větší přesnost a spolehlivost zásahu, vyšší hustota a mohutnost palby) i odolnost těchto systémů před radiotechnickým rušením nepřítelů.

U bojové techniky umožňuje zvýšení pohyblivosti a manévrovosti (vyšší akční radius, rychlost přesunu a průchodnost terénem), spolehlivou ochranu osádek před účinky zbraní hromadného ničení atd.

K upevnění vojenského potenciálu podstatnou měrou přispívá realizace leninské-

ho principu výstavby obrany socialistického státu v celospolečenském rámci. XV. sjezd KSČ potvrdil správnost tohoto principu v naší společnosti, když zdůraznil, že "... obrana socialistické vlasti je záležitostí všech občanů. Ve výchově lidí k připravenosti bránit svou vlast musí nadále plnit své úkoly Svazarm, školy, Socialistický svaz mládeže i další organizace..." Tento závěr je důležitým východiskem pro další práci těchto organizací. Hlavní úsilí své činnosti musí zaměřit na rozvoj branné výchovy a přípravy obyvatelstva a dosáhnout, aby obrana socialistické vlasti se stala věcí cti a vlastenecké povinnosti každého občana.

Pro realizaci činnosti v tomto směru jsou zákonem č. 73/74 Sb. ze dne 27. 6. 1973 o branné výchově vytvořeny všechny potřebné předpoklady. Branná výchova, jako nedílná součást komunistické výchovy, má být podle tohoto zákona na školách, při přípravě branců, v rámci branné přípravy záloh a při přípravě obyvatelstva k civilní obraně.

Jádrum obrany socialistického státu zůstává však ČSLA, která v jednotném systému branné výchovy a přípravy obyvatelstva má nezastupitelnou funkci, zvláště ve vojenskopolitické, odborné, metodické a materiální pomoci. Po XV. sjezdu KSČ se v této činnosti dostává do čela především ideologická stránka, která napomáhá rozvíjet socialistické uvědomění občanů a posiluje jejich odpovědnost za obranu socialistické vlasti.

XV. sjezd KSČ vytyčil nejen cíle, ale i prostředky, jimiž má být v 6. pětiletém plánu dosaženo požadovaných výsledků v budování rozvinuté socialistické společnosti. Především zdůraznil nezbytnost zkvalitňování plánovitého řízení. Objasnil, že "... většina nedostatků, na něž je kriticky poukazováno, má subjektivní příčiny. Pramení ze slabín v řídicí, plánovací a organizátorské práci a z nekázně a zanedbávání celospolečenských zájmů..."

K odstranění těchto nedostatků XV. sjezd uložil zkvalitňovat plánování, zvyšovat účinnost ekonomických podnětů, zdokonalovat organizaci výrobní technické základny, zlepšovat řídicí a organizátorskou práci a prohlubovat účast pracujících na řízení. Klíčovou otázkou se má stát zdokonalování metod plánování, tvorby a rozpisu plánu, jejich komplexnosti a vyváženosti. Plán musí být pro všechny stupně řízení zákonem.

Úroveň plánovitosti řízení je podmíněna stylem práce vedoucích pracovníků.

XV. sjezd zdůraznil, že nedostatky nelze pouze registrovat a nařízení nadřízených orgánů brát jen na vědomí. Vedoucí pracovníci se nesmí bát přijmout rozhodnutí a vzít na sebe konkrétní odpovědnost. Od řídicích pracovníků se požaduje, aby byli směli a iniciativní, zvyšovali účinnost své práce, čelili projevům byrokratismu a resortismu, aby byli průkopníky všeho pokrokového, usilovali o zavádění nejlepších zkušeností do praxe, dbali o hospodárnost a dodržování státní disciplíny a prosazovali celospolečenské zájmy.

Pro všechna odvětví národního hospodářství, pro výrobní i nevýrobní oblast XV. sjezd vytyčil úkol zvyšovat efektivnost, produktivitu a kvalitu práce, snižovat náklady a účelně zhodnocovat paliva, suroviny a materiál.

Vyšším a efektivnějším zhodnocováním surovin má být v letech 1976–1980 dosaženo v průměru 2–2,5 % ročních úspor energie a paliv, ve strojírenství 3–3,5 % úspor kovů a zabezpečeno průměrné roční

snížení materiálových nákladů v průměru ve výši 0,6–0,8 %.

Ministr národní obrany ČSSR ve svém projevu na XV. sjezdu ukázal, jak tyto požadavky XV. sjezdu bude plnit ČSLA. Uvedl, že „... to předpokládá ještě více zracionalizovat velení na vědeckých základech, prohlubovat političnost, kritickou náročnost a vysokou odpovědnost velitelů všech stupňů. Současně to vyžaduje udržovat vysokou kázeň, která je jedním z rozhodujících předpokladů vysoké kvality a efektivnosti přípravy vojsk. Využijme všech rezerv v hospodárném vynakládání prostředků na další zkvalitnění výchovy vojáků a zvýšení bojovosti armády...“.

Pro úspěšné budování rozvinuté socialistické společnosti a zabezpečení její spolehlivé obranyschopnosti má rozhodující význam uplatňování vědeckotechnického pokroku a zvýšení jeho vlivu jako neodlučitelné součásti komplexní socialistické racionalizace. Zpráva ÚV KSČ na XV. sjezdu to zdůraznila závěrem, že „v šesté pětiletce dále vzroste význam vědeckotechnického pokroku jako hlavního faktoru zvyšování efektivnosti společenské práce, pokroku ve výrobní technologii, v rozvoji a využívání surovinových a energetických zdrojů, ve zlepšování podmínek života a práce lidí...“.

Zárukou a zdrojem podnětu, zvyšování úrovně vědeckotechnického pokroku i jeho prosazování je především věda a výzkum. Jestliže v uplynulé pětiletce bylo na rozvoj vědy vynakládáno ročně 14 miliard Kčs, bude v roce 1980 vynakládáno 18 miliard. Dnes pracuje ve vědeckovýzkumné základně více než 150 tisíc lidí, avšak koncem roku 1980 to bude již kolem 170 tisíc. Tomuto zvýšení bude odpovídat i materiálové vybavení ústavů, laboratoří a pracovišť moderním zařízením a speciálními přístrojovou technikou.

Obdobný trend v prosazování vědeckotechnického pokroku je uplatňován i v ČSLA. Od pracovníků výzkumných ústavů a zařízení ČSLA i od příslušných náčelníků závěry XV. sjezdu vyžadují, aby zvýšili intenzifikaci, efektivnost a úroveň vědeckovýzkumné činnosti a zvýraznili koncentraci svých sil a prostředků na rozhodující úkoly k zabezpečení zvýšení bojové pohotovosti ČSLA, aby energičtěji odstraňovali překážky na cestě rychlého zavádění vědy a techniky do ČSLA a dosáhli těsnějšího spojení vědy a techniky s praktickou činností vojsk tak, aby výsledky jejich práce se co nejrychleji stávaly majetkem celé ČSLA.

Zápas o vědeckotechnický rozvoj je jedním z předních úkolů celé strany. Povinností komunistů v ČSLA proto je, aby byli v čele úsilí o neustálý technický pokrok v ČSLA, všestranně podporovali nová technická řešení a vedli důsledný boj proti technické strnulosti a rutině. Zavádění poznatků vědy a techniky do ČSLA významně napomáhá racionalizační úsilí, do něhož se zapojují každoročně tisíce příslušníků ČSLA. Je to cenná iniciativa, kterou by měli všichni velitelé a náčelníci všestranně podporovat.

Budování rozvinuté socialistické společnosti není jen záležitostí ČSSR. Uskutečňuje se v nejširší spolupráci a postupující ekonomické, vědeckotechnické a jiné integraci socialistických zemí semknutých kolem Sovětského svazu. Tuto zásadu znovu zvýraznil XV. sjezd KSČ. Zpráva ÚV KSČ říká „... určující zásadou naší zahraniční politické orientace je a vždy bude rozvoj všestranné spolupráce se Sovětským svazem. Tento princip je hluboko zakotven v myslích a srdcích našeho lidu, vyrůstá z jeho dějinných zkušeností. Spolupráce se Sovětským svazem tvoří základní záruky národní svobody a státní nezávislosti, jistot a socialistického rozvoje naší vlasti...“.

Je zcela evidentní, že např. československá věda a technika mohou udržet krok se světem jen tehdy, budou-li dále prohlubovat a rozšiřovat spolupráci se Sovětským svazem a ostatními socialistickými zeměmi. Proto se bude v 6. pětiletce plánu československá ekonomika stále více zapojovat do mezinárodní dělby práce, především do integračních procesů v rámci členských států RVHP. Veliký důraz je kladen na zajišťování cílů a záměrů Komplexního programu socialistické ekonomické integrace. V tomto směru jsou významné společné akce RVHP při rozvoji surovinové základny, při výstavbě plynovodu Orenburg, budování závodů na zpracování železrudy surovin, výrobu feroslitin i niklu, elektrického vedení o napětí 750 kW a automatizovaného systému spojů.

Pro obranyschopnost ČSSR má význam především specializace, unifikace a kooperace ve zbrojní výrobě, což umožňuje vyrábět špičkové druhy techniky ve velkých počtech s vysokou specializací výroby. Jako příklad můžeme uvést program letcké výroby v ČSSR.

S upevňováním socialistického společenství, s ekonomickým sbližováním socialistických zemí vzrůstá i úloha internacionální obrany celého tábora socialismu. Proto podstatou vojenské politiky KSČ je prohlubování spolupráce se Sovětskou ar-

mádou a ostatními armádami členských států Varšavské smlouvy.

Varšavská smlouva je všeobecně uznávaným nástrojem uplatňování principu socialistického internacionalismu ve vztazích bratrských armád. Mohutná ekonomická a vědeckotechnická základna armád států Varšavské smlouvy umožňuje společně koordinovat řešení aktuálních problémů teorie a praxe. Vytváří podmínky pro dlouhodobé formování organizační výstavby armád členských států v duchu leninských principů i praktických zkušeností každé

armády. Současně významně napomáhá koordinaci vojenskotechnické politiky bratrských zemí s důrazem na šetření materiálních hodnot a celkové zhospodárnění vojenské činnosti.

Integrace socialistických zemí na jedné straně vytváří příznivé podmínky pro všestranný rozvoj a upevnění obranyschopnosti ČSSR, na druhé straně však zvyšuje náročnost všech úkolů, protože nejsou jen naší vnitřní věcí, nýbrž součástí všech úkolů rozvoje a obranyschopnosti celého socialistického společenství.

Úspěchy, kterých dosáhla ČSSR při budování socialismu mezi XIV. a XV. sjezdem, stejně jako perspektiva, kterou XV. sjezd vytyčil na další období, přímo nebo zprostředkovaně ovlivňují bezpečnost ČSSR a přispívají k zvýhodnění poměru sil mezi táborem socialismu a kapitalismu. Je tomu tak proto, že při výstavbě materiálně technické základny socialismu, uspokojování hmotných a kulturních potřeb obyvatelstva, upevňování jednoty společnosti, se vytváří současně i vyšší materiální a duchovní předpoklady úspěšné obrany státu.

Tento leninský požadavek se stal pro KSČ jedním ze základních principů vědeckého řízení obrany socialistické vlasti ve všech etapách budování socialistické společnosti. Zabezpečuje pro budoucnost všestranné zvyšování bojové připravenosti naší armády a bezpečné mírové budování našeho lidu.